

нѣколко време, наченѣлъ да долѣтава Пилякъ (Усор-лица), птица посветена Марсу, и да принося на дѣца та месо. Съ такъвзи начинъ дѣца та са храняли съ укрѣпителна храна. Туй чудо като видѣлъ Фаустулъ, царскій тѣ пастырѣ, смилилъ са надъ дѣца та и ги отнесълъ за отхрана при жена си, която тогази бѣ са лишила отъ сынъ. Акка Лауренція, жена та на пастыря, съ матерска нѣжностъ отхранила близнацы тѣ. Като растѣли Ромулъ и Ремъ, пасяли стада та, заедно съсъ дванайсетъ други мънечки пастырчета. А като порасли, тѣ и тѣхны тѣ по игры другари, направили си колибы на Палатинска та Гора. Момцы тѣ мъжественно ходяли на ловъ за хищны звѣрове, юначно са біяли и срѣщо разбойницы; сѣкій като главатаръ на мъненка войсчица. Нѣкога тѣ правяли междуособенъ бой, но по често ставали въ тѣхъ препирни съсъ други тѣ пастыри, а именно съ нумиторовы тѣ, които пасяли стада та си на Авентинска та Гора.

Въ едно отъ такъвзи сбиванія, Ремъ паднѣлъ въ плѣнъ и го завели при Нумитора. Благородный тѣ станъ на мъжественныя момѣкъ изумилъ Нумитора и той неченѣлъ да распытва за происхожданье то му.

Фаустулъ отишелъ, съсъ храненика си, Ромула, въ Албалонга и открылъ за сичко на Нумитора. Като узналъ прехубавы тѣ си внуки, Нумиторъ са зарадвалъ и тамъ имъ открылъ колко зло му былъ сторилъ Амулій. Ромулъ и Ремъ, съ свои тѣ другари, тозъ часъ възстанѣли срѣщо Амулія, убили злыя царъ, а на престола възвели добраго Нумитора. Послѣ на туй мѣсто дѣто ги бѣ отнесло свещенно то тиброво течение, тѣ основали, съсъ свои тѣ другари, свой си градъ, въ 754 година до Р. Х. Ромулъ впрегнѣлъ въ плуга два бѣлы вола и прекаралъ около Палатинска та Гора четверо-жгълна брезна, а покрѣй тѣзи брезна, повелѣлъ да въздигнатъ отъ прѣсть насыпъ. На туй мѣсто, дѣто трѣбало да стоѣтъ врата та, повдигвали плуга. Вѣтрѣ въ туй пространство были направены бѣдны колибки, какъ-годѣ покрыты съ трѣсть и слама.